

и покъщнина. То ума му да е въ главата. И дори: това го утѣшавало, че ученитѣ само къмъ служба имъ теглело сърдце. А чиновничеството за Никола Мждреца било сжщинска болестъ: Не харесвалъ той службашитѣ, че не била сигурна работата имъ.

— Бори се съ земята, ама дойде ли праздникъ, ще си знаешъ, че светъ день на къщата си посрѣщашъ. А чиновника днесъ тукъ, утре другаде; пъкъ вижъ току го изгонили и не знай где глава да подслони.

Такъвъ умъ далъ Никола Мждреца на първия си синъ Павла. И до като Павелъ постъпва въ казармата, данъ на родина да даде, и помисълъ за чиновничество не му идвала.